

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 294/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Lukášom Bodnárom, advokátom, Hrnčiarska 8, Košice, proti postupu Mestského súdu Bratislava I (predtým Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. 11T/1/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu (predtým okresného súdu) v konaní vedenom pod sp. zn. 11T/1/2023. Súčasne žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol ako advokát opatrením okresného súdu sp. zn. 8Tp/63/2022 z 13. augusta 2022 (§ 40 ods. 1 Trestného poriadku) a následne opatrením okresného súdu sp. zn. 11T/1/2023 z 12. apríla 2023 (§ 40 ods. 2 Trestného poriadku) ustanovený obvinenému za obhajcu. Trestná vec je právoplatne skončená, keďže Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 3To/123/2023 z 23. januára 2024 zamietol odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku okresného súdu sp. zn. 11T/1/2023 zo 17. apríla 2023. Sťažovateľ

si následne vyčíslil nárok na odmenu a náhradu trov obhajoby, a to podaniami z 12. februára, 15. februára a zo 6. septembra 2024, o ktorom mestský súd ku dňu podania ústavnej sťažnosti nerozhodol, a to aj napriek trom urgenciám zo 6. septembra 2024, z 29. marca 2025 a 5. januára 2026, na ktoré nedostal žiadnu odpoveď. Na poklade uvedeného a s opakovaným dôrazom na nemožnosť užívať predmet svojho vlastníckeho práva v podobe doteraz nepriznaných trov obhajoby odôvodnil zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zistoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

5. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

6. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021, I. ÚS 264/2022). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudky vo veciach Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl. a Dirlt proti Rakúsku zo 4. 9. 2001, sťažnosť č. 37835/97).

7. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ si ako advokát uplatnil nárok na odmenu a náhradu za vykonanú obhajobu (bližšie bod 2 tohto uznesenia, pozn.), čím inicioval konanie o trovách trestného konania (§ 553 ods. 2 a ods. 3 Trestného poriadku), v ktorom má rovnaké postavenie ako strana trestného konania (§ 10 ods. 10 druhá veta za bodkočiarkou Trestného poriadku). Z ústavnej sťažnosti ani jej príloh však nevyplýva, že by sťažovateľ využil možnosť podať sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, a teda využiť jemu dostupný účinný

prostriedok na ochranu práv. Sťažovateľ podával mestskému súdu len niekoľko urgencií, ktoré ale nemožno stotožniť so sťažnosťou podľa označeného ustanovenia Trestného poriadku.

8. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

9. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

10. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľ v prípade ďalšej nečinnosti mestského súdu a po vyčerpaní ostatných prostriedkov ochrany svojich práv podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu